

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

לפני **כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ**

בעניין: **המאשימה:** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד רינת בן יעקב

נגד

הנאשמים:
1. אלמלח נבו (עציר) – ענינו הסתיים
2. יונתן משה בלילטי (עציר) – ענינו הסתיים
3. ולדיסלב מטבייב
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני ואופק מלכה

גזר דין לנאשם 3

האישום

1. נאשם 3 (להלן גם: "הנאשם"), הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לסחיטה בכוח, עבירה לפי סעיף 427 בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"; "החוק"), ובתיווך לסחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן בתיק צבר חובות בסכומים של עשרות אלפי ₪ לגורמים שונים, ביניהם נאשמים 1 ו-2 בתיק זה, כתוצאה מעסקאות בהם רכש סמים בהקפה. כשהמתלונן בושש לשלם את חובותיו, נאשמים 1 ו-2 פנו אליו ודרשו להסדיר את החובות בין היתר בפניות טלפוניות, והמתלונן, שלא היו לו אמצעים לתשלום החובות, כיבה את הטלפון שלו. כשהמתלונן לא השיב לדרישותיהם, נאשמים 1 ו-2 שלחו לו הודעות בהן איימו לפגוע בו אם לא ישלם את החוב. ביום 13.8.23 הופיעו נאשמים 1 ו-2 בבית דודו של המתלונן בבית שמש, בו הוא שהה אותו זמן, ואמרו למתלונן להצטרף אליהם לנסיעה ברכבו של נאשם 1. לאחר מכן אספו את נאשם 3 מביתו והארבעה המשיכו בנסיעה ברכב לאזור יער צרעה. כשהגיעו ליער נאשם 1 הורה למתלונן לצאת מהרכב, ונאשמים 1 ו-2 תקפו אותו בצוותא. הם סטרו לו, תקפו אותו באמצעות שוקר חשמלי, היכו אותו באלה ולאחר שנפל אל הקרקע בעטו בו מספר פעמים. באותו זמן נאשם 3 עמד בסמוך ועל יד הרכב.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

3. נאשמים 1 ו-2 חדלו להכות את המתלונן, ואז ביקש נאשם 1 מנאשם 3 את הטלפון שלו, ודרש מהמתלונן להתקשר לאביו כדי שיסייע לו בתשלום החוב. המתלונן מסר לנאשם 1 את מספר הטלפון של אביו, ונאשם 1 התקשר מהטלפון של נאשם 3. האב ענה לשיחה והמתלונן ביקש ממנו בבכי 2,000 ₪ לתשלום החוב, אחרת "ייהיה בבלגאן" נאשם 1 הזהיר את המתלונן לא לספר לאביו מה קרה והיכן הוא. בהמשך נאשם 1 התקשר שוב לאבי המתלונן באותו מכשיר, המתלונן שאל את אביו אם דאג לכסף, והאב השיב שהתקשר למשטרה. לאחר מכן התקשר נאשם 1 בפעם השלישית לאב, ואמר למתלונן להרגיע את אביו ולומר לו שהכל בסדר. לאחר אירועים אלה אמר נאשם 1 למתלונן לעלות שוב לרכב, נאשמים 1 ו-2 הזהירו אותו שאם יספר לאחרים על שארע הם ייפגעו בו. נאשמים 1 ו-2 הורשעו באישום זה בעבירה של סחיטה בכוח ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונאשם 3 הורשע, כאמור, בסיוע לסחיטה בכוח.

4. באישום נוסף תואר כי בחודשים שקדמו להגשת כתב האישום המתלונן רכש מנאשמים 1 ו-2 במספר רב של הזדמנויות סם מסוג "קריסטל", כאשר בכל אירוע רכש גרם אחד של סם תמורת 600 ₪. לאחר שהמתלונן צבר חוב כספי גבוה לנאשם 1, נאשם 3 תיווך בין המתלונן לבין נאשם 2, והמתלונן רכש מנאשם 2 סמים במספר הזדמנויות.

5. בתיק נשמעו חלק ניכר מראיות התביעה כולל עדות המתלונן (שחזר בו מחלקים ניכרים מגרסתו במשטרה), עדות אביו ועדויות נוספות. ביום 7.10.24 הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בתיק. ההסדר כלל תיקונים בכתב האישום, וכן הסכמות עונשיות שלפיהן יוטלו עלנאשמים 1 ו-2 עונשי מאסר של 24 חודשים, והם יוכרזו כסוחרי סמים. ביום 30.1.25, לאחר שמיעת טיעונים לעונש, נגזר דינם של נאשמים 1 ו-2 בהתאם להסדר הטיעון כאמור. על הנאשמים 1 ו-2 הוטלו 24 חודשי מאסר ומאסרים מותנים, והרכב ששימש לביצוע העבירות חולט תוך אפשרות לשחררו תמורת תשלום כספי. לגבי נאשם 3 הוסכם להפנותו לקבלת תסקיר של שירות המבחן, ללא הסכמות עונשיות כלשהן.

טיעוני הצדדים

6. **ב"כ המאשימה** הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה קודמת בעבירות של איומים, החזקת אגרופן או סכין ופציעה, וטענה כי מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שהוטל על הנאשם הוא בר הפעלה בתיק זה, שכן הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

לסחיטה. היא ציינה כי הנאשם לקח חלק פעיל בתכנית העבריינית של הנאשמים וסייע לסחר בסמים, ואף הדגישה כי מדובר בסם מסוג קוקאין.

7. עוד ציינה כי הנאשם ביצע את העבירות בזמן ריצוי עבודות שירות בתיק אחר, חודשיים לאחר שנגזר דינו באופן מקל, וטענה כי הנאשם לא השתלב בתכנית הטיפולית שהוצעה לו על ידי שירות המבחן והתסקירים בעניינו אינם חיוביים. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, וביקשה לקבוע לעבירת הסיוע לסחיטה מתחם של 12-24 חודשי מאסר, ולעבירת הסמים מתחם שבין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים. כן ביקשה למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בנוסף להפעלת המאסר המותנה. כמו כן ביקשה לחלט את הטלפון ששימש לביצוע העבירות.

8. **ב"כ הנאשם** טען כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם אינו בר הפעלה, הן משום שהנאשם לא הורשע בעבירה מושלמת והן בשל מהות העבירה. הוא הפנה לעדותו של המתלונן, שהעיד כי נאשם 3 לא עשה לו דבר, והוסיף כי הנאשם סבר שמדובר במפגש חברי ואף התכוון להצטייד לקראתו בבירה. הסניגור הפנה לתסקירים שהוגשו, שמהם עולות נסיבות חיים לא קלות, כשעל אף הקשיים הנאשם "לקח את עצמו בידים", סיים לימודי תיכון עם בגרות חלקית, והשלים את שירותו בצה"ל שאף הוא לא היה קל. באשר להליך הטיפולי, הסניגור ציין כי שירות המבחן קלט את הנאשם באיחור ושילב אותו בהליך טיפולי רק מספר חודשים לאחר ההפניה.

9. הסניגור טען כי הנאשם השתמש בסמים באופן ספורדי, ובבדיקות שנערכו לו נמצא נקי. לגבי מעורבותו בעבירות טען כי הנאשם לא היה מעורב בתכנית העבריינית, וכל חלקו היה מסירת הטלפון שלו לנאשם 1, והוסיף כי הוא לא הרוויח דבר מהמעשים. בהתייחס למתחם הענישה שהמאשימה ביקשה לקבוע טען הסניגור כי הוא אינו מבוסס, וכי הנאשם לא הורשע בעבירה מושלמת. הוא הוסיף וטען כי הנאשם נפגע בשל כפירתם של הנאשמים האחרים ורצונם לנהל את התיק, על אף שכבר בהליכי המעצר נקבע שתפקידו היה שולי. הוא ציין כי הנאשם שהה במעצר 20 יום, ולאחר מכן היה נתון בפיקוח אלקטרוני תקופה ארוכה. רק לאחרונה שוחרר למעצר בית בשעות הלילה בלבד. הסניגור הוסיף וטען כי הנאשם אינו בעל קווים עברייניים מושרשים, הוא מעוניין לנהל אורח חיים נורמטיבי ולעבוד למחייתו. מאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, והוא עבר שינוי, גם אם השינוי אינו מושלם. הסניגור ביקש להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ולהימנע מפיצוי וקנס לנוכח התנהלות המתלונן בתיק.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

10. בהתייחס לחילוט הטלפון טען הסניגור כי הוא שייך לאם הנאשם, וכי הוא לא גרם לביצוע עבירה אלא שימש בזירת ההתרחשות בלבד.

תסקירים וחוות דעת

11. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים בעניינו של הנאשם. עולה מהם כי הנאשם עלה לישראל עם משפחתו בגיל שנתיים, יש לו קשרים טובים עם בני המשפחה ועם בעלה הנוכחי של אמו. כבר בגיל צעיר התגלו אצל הנאשם בעיות התנהגות וקשיים בהשתלבות בבית הספר. בסופו של דבר הוא מצא מסגרת מתאימה וסיים את לימודי התיכון עם בגרות חלקית והכשרה מקצועית כספר. הנאשם התגייס לצה"ל במסגרת מאק"מ והשלים את שירותו על אף אירועים משמעותיים. בעבר השתמש בקנאביס בתדירות נמוכה, אך לדבריו הפסיק כל שימוש בסמים לאחר שחרורו מצה"ל. לחובת הנאשם הרשעה בעבירת אלימות בגינה נדון למאסר בעבודות שירות. הוא עמד בקשר עם שירות המבחן בקשר לתיק הקודם, אך הפסיק אותו. בהתייחס לתיק הנוכחי הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי, והדיון נדחה מספר פעמים על מנת לאפשר לו להתקדם בטיפול. על פי האמור בתסקירי ההמשך, הנאשם התקשה להשתלב בקבוצה אליה הופנה, ושולב במסגרת אחרת. הוא התמודד עם מצב כלכלי מורכב. עם זאת, הוא מסר שניתק קשר עם סביבה "בעייתית" כדי לא להיגרר למעשים שליליים, וקצינת המבחן התרשמה מכנותו ונאמנותו, ומרצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי על פי נורמות חברתיות חיוביות. בסופו של דבר הומלץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות.

12. הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בחוות דעת מיום 6.3.23 נקבע כי הנאשם אינו מתאים לבצע עבודות שירות, בשל תפקוד לקוי בביצוע עבודות השירות שהוטלו עליו בתיק הקודם בו הורשע, אשר הביאו להמלצה על הפסקת עבודות השירות. החלטה סופית בעניין זה לא התקבלה בעת הגשת חוות הדעת, ולפיכך התבקשה השלמה של עמדת הממונה על עבודות השירות. בחוות דעת נוספת מיום 21.4.26 הובהר לגבי התיק הקודם כי בהמלצת בית המשפט ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לבצע את עבודות השירות. תואר כי בראיון אמר הנאשם שלמד לקח מהתנהגותו, וכי הוא מתמיד בביצוע עבודות השירות, ונמנע מעבודה אחרת. ברקע הדברים עמדו קשיים כלכליים. לנוכח המוטיבציה שהביע הנאשם נמצאה לו השמה גם בתיק הנוכחי, תוך בקשה להזהירו ביתר שאת לגבי תנאי ההעסקה הקפדניים, והאפשרות שכל חריגה, כולל אי התייצבות וצריכת סמים ואלכוהול, יש בה כדי להביא להפסקת עבודות השירות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים והענישה הראויה והנוהגת

13. אין ספק באשר לחומרת העבירות המתוארות בכתב האישום.

לגבי העבירה של סחיטה בכוח, נפסק כי "עבירות הסחיטה מערערות את יסודות הסדר החברתי ופוגעות באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו" (ראו: ע"פ 2935/19 פאוזי משהראוי נ' מדינת ישראל (24.10.19) בעקבות ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (20.9.15); ע"פ 3791/18 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (2.10.18)).

עוד נפסק כי "בעבירות מסוג זה מצווים אנו לנקוט בענישה בלתי מתפשרת, בין היתר, בכדי לעודד את נפגעי העבירה, לפעול באומץ לב – כפי שנהג המתלונן בעניינו – ולבקש את סיוע רשויות אכיפת החוק" (ראו: ע"פ 6264/23 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.24)).

14. בנוגע לעבירות הסמים, רבות נאמר על חומרתן של עבירות אלו, על הפגיעה שהן גורמות הן למשתמשים בסמים בעצמם, והן לכלל החברה, בשל מעגלי הפשיעה והעבריינות הרחבים הנובעים מעבירות אלו. זאת במיוחד כשמדובר בעבירות הפצה, ובסמים "קשים".

15. בצד זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדות המיוחדות לנאשם שבפני, ולעובדה שהמעורבות המיוחדת לו בעיקר בעבירות הסחיטה, היא מינורית ביותר, וכללה נוכחות במקום ומתן אפשרות לנאשם 1 להשתמש בטלפון שלו. לנאשם לא מיוחסים תכנון העבירות או אף ידיעה מראש על הכוונה לבצען, השתתפות אקטיבית באופן כלשהו, ואף לא מניע או קבלת טובת הנאה כלשהי כתוצאה מהמעשים.

16. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, שנראה שהם בבחינת המרובה שאינו מחזיק את המעט. מדובר בעבירות מושלמות, שבוצעו בנסיבות חמורות בהרבה, והפער בין עובדות המקרים לבין עובדות האירועים שבפני אינם מאפשרים לגזור מהם את רמת הענישה הנוהגת הרלוונטית לעובדות.

כך, בע"פ 7166/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.16) – נדחה ערעור על עונש של 44 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על המערער לאחר שהורשע בסחיטה באיומים ובעבירות זיוף. מדובר בביצוע עבירה מושלמת, בנסיבות חמורות בהרבה, שכללו פיתוי המתלונן לקיים יחסי מין, צילום המעשה וסחיטת המתלונן תוך איום למסור את הצילומים למשפחתו. לאחר מכן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

זויפו שיקים שנתן המתלונן במסגרת הסחיטה. מדובר באירוע מורכב ומתמשך, שציינתי כאן רק את עיקריו. למערער עבר מכביד ופוטנציאל שיקומי נמוך. כך שהנסיבות שונות מאוד מכל בחינה מנסיבות התיק שבפני.

במקרה נוסף, בע"פ 3468/07 חנוך עצמון נ' מדינת ישראל (14.7.10) – בוצעו עבירות סחיטה במסגרת התארגנות עבריינית, שכללה ריבוי משתתפים (16 נאשמים), ריבוי אירועים, עבירות אלימות חמורות ועבירות נשק.

בת"פ (מחוזי י-ם) 4690-04-16 מדינת ישראל נ' יגאל שמעון (6.5.18) – נגזרו על הנאשם 46 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע ב-4 אישומים של סחיטה בכוח או סחיטה באיומים, ובאישום נוסף של עבירות מס, כשהעבירות בוצעו על רקע עיסוק בהלוואה בריבית בשיעורים גבוהים.

בכל המקרים הללו מדובר בעבירות סחיטה שבוצעו על רקע פשיעה כבדה ועמוקה, נסיבותיהן חמורות בהרבה מהעבירות שיוחסו לנאשמים 1 ו-2 בתיק שבפני, ואין כל בסיס להשוואה למעשיו של נאשם 3.

16. בעניין עבירות הסמים, המאשימה הפנתה לת"פ (שלום ת"א) 28496-07-14 מדינת ישראל נ' חן טלמור (15.2.16) – שם הורשע הנאשם ב-5 אירועים של תיווך בסמים, כשכל עסקה בשווי של עשרות אלפי ₪, ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין רבים, בשל רוחב היריעה לא אפרט את כולם.

ת"פ (מחוזי י-ם) 71835-05-19 מדינת ישראל נ' פלונית (6.1.22) – הנאשמת הורשעה בסחיטה בכוח ובאיומים, כאשר יחד עם אחר אילצו את המתלונן לצאת מרכבו ולמסור להם אותו, תוך איום בדקירה, על רקע מפגש שהיה לה עם המתלונן. הנאשמת נטלה חלק פעיל באירוע, ואף החזיקה ברכבו של המתלונן במשך מספר חודשים עד מעצרה. נקבע מתחם ענישה בין 9-24 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמת הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים, כולל פיצוי למתלונן.

ת"פ 38315-12-15 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' מיכל קליינמן ואח' (5.3.17) – נאשם 2 הורשע בסחיטה באיומים וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר קשר קשר עם יתר הנאשמים לסחוט עו"ד בטענה שגנב כסף מלקוחה. הנאשמים נפגשו עם עוה"ד מספר פעמים, טענו כי הוא חייב ללקוחה 6 מיליון ₪ ואיימו עליו. לנאשם 9 הרשעות קודמות, מהן בעבירות דומות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

הצדדים הגיעו להסדר טיעון שלפיו יוטל על נאשם 2 עונש של 6 חודשי מאסר, כשההגנה תעתור לריצויו בעבודות שירות. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, תוך שביט המשפט עמד על הצורך לייחס משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 64753-11-15 מדינת ישראל נ' יוסף ג'אן ואח' (25.5.16) – הנאשמים הורשעו בסחיטה באיומים ודרישת נכס באיומים, בכך שאיימו על המתלונן על רקע סכסוך כספי בינו לבין נאשם 1 והטילו עליו אימה כדי להניעו לשלם להם כספים שלא כדין. הנאשמים נפגשו עם המתלונן באירוע מתוכנן שבו גרמו לו לנסוע ברכבם, הביאו אותו לבית קפה ושם התעמתו איתו, איימו עליו באלה ומשכו ממנו בכוח תיק שנשא. נקבע מתחם ענישה בין עונש מאסר של מספר חודשים אשר יכול שירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. על שני הנאשמים נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 3558-07-15 מדינת ישראל נ' סער מרגוליוס (12.1.16) – הנאשם הורשע בקשירת קשר לפשע ובסיוע לסחיטה בכוח, ובהסדר טיעון הוסכם על עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. פרטי האירוע לא תוארו, אך צויין בגור הדין כי הנאשם הודה ושיתף פעולה, כי חלקו בעבירות קטן משמעותית משל אחרים, הוא הורשע כמסייע בלבד ולא היה שותף תקיפה הפיזית או לאיום המילולי ועברו הפלילי היה קל משל האחרים.

ת"פ (מחוזי י-ם) 32191-04-12 מדינת ישראל נ' אמיר אלפרון (15.7.13) – הנאשם הורשע בסיוע לסחיטה בכוח וסיוע לסחיטה באיומים, כאשר ניגש עם שניים אחרים לבית המתלונן כדי לגבות חוב, ונאשם 1 הכה את המתלונן בפניו ואיים עליו שיחתוך אותו כשהוא אוחז סכין. נאשמים 1 ו-2 נדונו לעונשי מאסר של 6 ו-5 חודשים, ולנאשם 1 אף הופעל מאסר מותנה. לנאשם הנדון, שהורשע בסיוע, נקבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי אך עשה מאמצים לשיקום.

18. בנוסף לפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, אפנה גם לע"פ 2935/19 פאוזי משהראוי נ' מדינת ישראל (24.10.19), שם נדחה ערעורם של המערערים שהורשעו בסחיטה ברוח ונדונו ל-15 חודשי מאסר, תוך שימוש באלימות וכאשר לחובתם הרשעות קודמות, וכן לע"פ 1405/16 מדינת ישראל נ' אסחק טורשאן (19.4.16), שם החמיר בית המשפט בעונשו של המשיב מ-6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בסחיטה בכוח וקשירת קשר לסחיטה באיומים על רקע עסקי, תוך תכנון מראש, כאשר המערער נטל חלק דומיננטי באירוע, ונדון ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

19. חלקו של הנאשם בהן קטן ביותר. באישום הראשון, מיוחסת לנאשם הימצאות במקום האירוע, כאשר בכתב האישום אף לא נטען שנוכחותו השפיעה באופן כלשהו על הסיטואציה, וכן צוינה העובדה שהשיחות לאביו של המתלונן נעשו מהטלפון של נאשם 3. על פי כתב האישום, מי שניהל את אירועי ההתקשרות לאביו המתלונן היה נאשם 1 ולא נאשם 3. כך שמעורבותו של נאשם 3 היא ברמה הנמוכה ביותר האפשרית.

20. נאשם 3 לא לקח כל חלק בתקיפה הפיזית של הנאשם, אם כי גם לא נחלץ לעזרתו ולא ניסה למנוע אותה. הנאשם לא ביצע בעצמו מעשים הקשורים להבאתו של המתלונן לרכב (הוא עצמו עלה לרכב לאחר שהנאשם כבר היה בו), ואף לא במעשי הסחיטה עצמם. מעובדות כתב האישום אף לא עולה שהיה מעורב בתכנון האירוע, או שהיה לו מניע כלשהו, שכן החוב הכספי של המתלונן היה לנאשמים 1 ו-2 ולא אליו.

21. גם בעבירת הסמים מדובר בעבירה של תיווך לסחר ולא בעבירה מושלמת של סחר, כשהנאשם לא נטל חלק בעסקאות עצמן אלא רק ביצירת קשר בין שני הצדדים, ולא נטען שקיבל טובת הנאה כלשהי. נראה שהן המתלונן והן הנאשם 2 היו מעורבים באופן עמוק בעסקי הסמים, המתלונן כמי שרכש סמים בקביעות, ונאשם 2 כמי שמכר אותם, וזאת גם בלא תיווכו של נאשם 3.

22. לנוכח כל האמור אני קובעת מתחמי ענישה כדלקמן:

בעבירת התיווך לסחר בסמים, אני מקבלת את עמדת המאשימה וקובעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודש מאסר אשר יכול שירותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

בעניין עבירת הסיוע לסחיטה, אני סבורה כי באופן עקרוני החומרה הרבה בעבירות הסחיטה מחייבת אכן הטלת עונשי מאסר מרתיעים. אולם בענייננו, כאשר מדובר בסיוע בלבד, וכאשר חלקו של הנאשם שבפני הוא כה מינורי, יש לקבוע גם לעבירה זו מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שיבוצעו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

23. הנאשם יליד 1996. במועד ביצוע העבירות בשנת 2023 היה כבן 27. לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת אלימות, בגינה נדון לעונש מאסר בעבודות שירות. הוא הודה וקיבל אחריות. הודאתו באה לאחר שמיעת חלק ניכר מהראיות, אולם נאשמים 1 ו-2 הם שהיו דומיננטיים בניהול התיק, וספק עד כמה ניתן לראות בנאשם 3 אחראי לכך. בנוסף, כתב האישום תוקן באופן משמעותי, כך שלא ניתן לראות את ניהול המשפט כניהול סרק. בנסיבות אלו יש למקם את הנאשם בחלק הבינוני – תחתון של מתחם הענישה.

24. תסקירי שירות המבחן, אותם סקרתי לעיל, מציגים את הנאשם כמי שהתמודד מילדות עם אתגרים, והתגבר עליהם תוך מאמצים. הוא הצליח לסיים את לימודיו התיכוניים, רכש מקצוע, התגייס לצה"ל והשלים את שירותו. השתלבות הנאשם בהליכים הטיפוליים ידעה עליות וירידות. תפקודו בביצוע עבודות השירות היה לקוי והוא עמד בפני הפסקתו. עם זאת, הן שירות המבחן והן גורמי שב"ס התרשמו מקיומה של מוטיבציה אמיתית להתמדה ולקיום אורח חיים נורמטיבי, ומאילוצים כלכליים שהשפיעו על יכולתו לבצע את עבודות השירות. בנסיבות אלו, הטלת עונש של מאסר ממש עלולה לגרום לכך שיתקשה בעתיד לצאת ממעגל העבריינות והפשיעה, ובכך ייפגעו הן הנאשם עצמו והן כלל החברה.

25. כאמור, נאשמים 1 ו-2 נדונו ל-24 חודשי מאסר בפועל, בהתאם להסכמה בין הצדדים. חלקם של נאשמים 1 ו-2 בשני האישומים גדול לאין ערוך מחלקו של נאשם 3. כתב האישום המתוקן מצביע על מעורבות פעילה ועמוקה של שניהם בסחר בסמים, ולחובת שניהם הרשעות קודמות שהן ממין העניין. עובדות כתב האישום המתוקן מצביעות על כך שנאשמים 1 ו-2 תכננו מראש את האירוע, הם חיפשו את המתלונן, דרשו ממנו להתלוות אליהם לנסיעה, ולאחר מכן תקפו אותו שניהם תוך הפעלת אלימות קשה, במטרה לגרום לו לשלם את חובותיו. עונשו של נאשם 3 צריך לתת ביטוי לרמת החומרה של מעשיו, השונה באופן כה מהותי לעומת מעשיהם של נאשמים 1 ו-2.

שאלת הפעלת המאסר המותנה

26. כאמור, לנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה הכולל, בין היתר, עבירה של איומים. המאשימה טענה כי הוא בר הפעלה, והסניגור טען כי אינו בר הפעלה, הן משום שהנאשם ביצע עבירת סיוע ולא עבירה מושלמת, והן בשל מהות העבירה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

27. בעניין הסיוע, נפסק כי גם עבירה שאינה מושלמת מביאה להפעלת מאסר על תנאי. כך, ברע"פ 867/16 חאלד אבו מוסא נ' מדינת ישראל (19.9.16) נקבע כי עבירת סיוע, כמו גם ניסיון, מפעילה מאסר על תנאי שהוטל על העבירה המושלמת (אציין כי מדובר באמרת אגב, במסגרת החלטה שלא לתת רשות ערעור).

בע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל פ"ד נט(6) 119 (2005), לצורך הפעלת העונש המותנה דינה של עבירת ניסיון לעבור את עבירת התנאי המושלמת כדין ביצוע עבירת התנאי המושלמת עצמה, ודי בניסיון כדי להפעיל את התנאי. זאת, בין היתר, לנוכח הוראת סעיף 34 לחוק, שלפיה כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על ניסיון. פסק הדין דן אמנם בעבירת ניסיון, אך הדברים יפים גם לעניין הסיוע.

28. עם זאת, אני סבורה שאין להפעיל את המאסר המותנה במקרה זה בשל העדר החפיפה הנדרשת ביסודות העבירה, כאשר העבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה אינה כוללת את כל יסודות עבירת התנאי – עבירת האיומים: סעיף 427 לחוק העונשין כולל יסודות של שימוש בכוח שלא כדין כדי להניע אדם לעשות או להימנע מעשיית מעשה. הוא אינו כולל יסוד של איומים. אמנם בהקשרים אחרים עבירת האיומים התפרשה כעבירת אלימות, כך שלכאורה ניתן היה לזהות בין האלימות לבין היסוד של שימוש בכוח שלא כדין, הנדרש בסעיף 427 (ראו לדוגמא: ע"פ (ת"א) 71009/00 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.00)). אלא שסעיף 428 לחוק העונשין קובע איסור על עבירה של סחיטה באיומים. אני סבורה שמקרה זה, בו החוק עצמו מבחין בין סחיטה בכוח לסחיטה באיומים, וקובע לכל אחד מהם מסגרת חקיקתית עצמאית ונפרדת, הוא בגדר "חוק מיוחד" הגובר על הכלל, כך שבהקשר זה לא ניתן לראות גם את השימוש בכוח כנכלל בעבירת האיומים. על אחת כמה וכמה כאשר פרשנות זו תגרום להחמרת מצבו של הנאשם.

אני דוחה, איפוא, את הטענה שהמאסר המותנה ניתן להפעלה במסגרת תיק זה.

29. לנוכח כל האמור אני מטילה על הנאשם עונשים כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם. הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם מוזהר כי אי עמידה בתנאי המסגרת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ונשיאת העונש במאסר ממש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 65140-08-23 מדינת ישראל נ' נבו(עציר) ואח'

2. מאסר על תנאי ל-4 חודשים למשך 3 שנים על עבירות סחיטה, עבירת איומים, וכן על עבירות סמים שהן פשע.
3. חילוט מכשיר הטלפון ששימש לביצוע העבירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אייר תשפ"ו, 14 מאי 2026, במעמד הצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת